

SLOVENSKI NAROD.

Izbija vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiristopen petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Grof Badeni in Mladočehi.

Staročehi in drugi vladni mameluki so vedno trdili in pisali, da pot, katero so nastopili Mladočehi, ne more pripeljati do nobenih uspehov in da nikakor ne more priti do tega, da bi se vlada ozirala na Mladočeha. O Windischgrätzovi vladi ni bilo pričakovati, da bi morda stopila z Mladočehi v kaka pogajanja, kajti Windischgrätz je pripadal tisti frakciji čeških veleposestnikov, ki vidi v Mladočehih največje nasprotnike. Ta vlada se pa tudi baš zaradi tega ni mogla obdržati, ker ni imela zastopnikov češkega naroda na svoji strani.

Drugače pa že o položaju sodi grof Badeni. O njem se je po časopisih napovedovalo v dolgih člankih, da bode njegov namen v prvi vrsti pobijati skrajne stranke, h katerim so prištevati tudi Mladočeha. Tukaj so pač govorile v prvi vrsti želje levičarjev, nemških konservativcev in Staročehov, ki bi bili radi, da bi grof Badeni s svojo proslavljanjo odločnostjo njih nasprotnike kar poteptal. Seveda grof Badeni je pa že toliko državnika, da vé, da bi tako delo ne bilo tako lahko, ker zlasti Mladočehi so vse odločnejši, nego Rusini, pa še s temi je imel vedno dosti težav. Gotovo pa Badeni tudi toliko pozna avstrijski parlament, da vé, da z bivšimi koalicijskimi strankami bi več ne izhajal, kadar bi prišlo do resnega delovanja. Posebno pri volilni reformi bi mu ta ali ona stranka delala ovire, ko bi videla, da je vse od nje odvisno. Badeni je v svoji izjavi govoril ponosno s parlamentom, kakor je včasih govoril knez Bismarck v Nemčiji, in tudi v tem hoče posnemati tega slavnega državnika, da bode, če le moč, vedno imel dve železi v ognju.

Zato se mu je pa zdelo potrebno približati se tudi Mladočehom, ko je videl, da se mu ti ne bodo urivali, kakor to delajo druge stranke, zlasti nemški liberalci. Ponosni govori mladočeskkih poslancev so imponovali novemu ministerskemu predsedniku. Videl je precej, da se ti s silo že ne bodo dali voditi, zato je pa poskusil z drugim sredstvom, s

prijateljskim približanjem. Najprej je potrkal pri dr. Kaizlu in ga povabil na pogovor. Ta mu je pa odgovoril, da bode že v budgetnem odseku imel grof Badeni dovolj prilike govoriti z Mladočehi. Sedaj je pa povabil Bilinski dr. Engla v ministersko sobo v državnem zboru. Dr. Engel je sledil temu povabilu in v ministerski sobi ga je vitez Bilinski predstavil grofu Badeniju. Vnel se je potem mej njimi živahen pogovor. Liberalni listi vedó natančno povedati, kaj so govorili. Ker niso klicali na pričo nobenega časnikarskega poročevalca, mi ne pripisujemo nobene važnosti temu, kar listi poročajo. Za nas je važen le faktum, da je vlada pokazala željo, stopiti v zvezo z mladočeskimi vodjami in da se je vršil omenjeni pogovor z načelnikom mladočeskega kluba. To je dokaz, da Badeni zmatra Mladočeha za važen faktor in to je že veliko. Brez uspeha mladočeska politika ni bila, pridobili so si ugled, kar je potrebna podlaga vsaki uspešni politiki.

Narodna stranka in novo ministerstvo.

(Konec.)

Dovolite mi tudi nekoliko besed o usodi našega jezika v uradu. Povsod — izvzemši morda deželo kranjsko — se nasprotuje rabi našega jezika v uradu. To nasprotovanje se kaže zlasti s tem, da uradniki nečejo in da jih nihče ne sili izjave strank zapisovati v le-teh jeziku in nadaljnje postopanje po tem uravnati. Spoznal sem, in to se tudi v najnovejšem času ni premenilo, da je to vprašanje na Štajerskem in na Koroškem stacionarno, da se kar nič ne makne, da zadnji čas celo nazaduje. Na Primorskem — v mislih so mi vsa tri sodna okrožja — se pritožujemo zaradi jako sporadične porabe našega jezika pri sodiščih in da se z našimi rojaki pri sodiščih obravnava posredovanjem tolmačev, se pritožujemo zaradi nezakonite in nepravilne sestave imenikov porotnikov, ker postane vsled tega subjektivno postopanje v zmislu šele nekaj mesecev starega ukaza bivšega pravosodnega ministra pri sedanjih razmerah na Primorskem pravi bič za urednike slovanskih časnikov.

Dovolj je, da sem to omenil. Veseli me, da stoji na čelu justični upravi prav tisti mož, ki je bil prej na čelu uprave tega ozemlja. On pozna razmere in naše pritožbe in je v zmislu vladnega programa dolžan, tem pritožbam ugoditi. Zakaj to, kar zahtevamo, je gotovo aktivno opravičeno, primerno razvoju in zakonito utemeljeno, to pa zahteva tudi pravičnost, katero je vlada postavila kakor krono na svoj program, to je postulat državnih osnovnih zakonov in konečno tudi dobre in zanesljive justice.

Iz raznih vzrokov ne bom govoril o tej stvari glede drugih upravnih vrst in se hočem sedaj le še izreči o pogojih, od katerih je vlada naredila zavisto izpolnitev naših želj. Rekla je, da vse, kar se bo storilo, se bo moglo le zgoditi tako, „da se bo primeren ozir jemal na stališče, na historičnih momentih sloneče, in na dolgoletno, drugim narodom svetečo kulturo nemškega naroda.“

Gospod, ki je govoril v imeni češkega naroda, je vzel ta odstavek v roko, kakor artičoko, odtrgal list za listom, komentiral vsako besedo dokazujé, da se vse to ne strinja z razmerami in odnošaji v Avstriji. Jaz sem mislil, da je to sklicevanje na nemško kulturo le ovinek, da bi se ne reklo to, kar se je mislilo. Ko bi se bilo namesto „nemška kultura“ reklo „nemški narod“, zadelo bi se bilo jasno zoper člen 19. drž. osnovnih zakonov, ki pozna samo enakopravne narode. Zato se je naredil ovinek in se je govorilo o nemški kulturi.

Jaz za svojo osebo sem o tem popolnoma prepričan. Ne vem, kaj si drugi mislijo, vsekako pa je ta dikcija nekoliko temna in zahtevali bomo glede nje pojasnil od vlade, in če nam teh pojasnil ne bo dala, kazala bodo njena dejanja, kako tolmači to točko. Istina je, da se doslej še nobena vlada in najmanj v parlamentu ni izrekla za tako predpravo jednega naroda pred drugim; vsaka vlada si je bila svesta, da bi s tem kršila drž. osnovni zakon in izjaviti moram, kakor smo po številu majhen narod, od nas ne bo dobiti privoljenja, da imej kak narod večje pravice od nas.

Listek.

Sundečičevo „Milje i Omilje“.

Le malo izobraženih Slovencev se peča s srbsko književnostjo, gotovo manjše število, nego Srbov s slovensko. Dokaz temu so najnovejša „Pisma o književnosti Slovenaca“, katera je napisal profesor Andra Gavrilović in jih izdal v XXXVII. knjigi „Čupičeve zadužbine“ v Belemgradu 1895. V predgovoru navaja pisatelj vse prevode iz slovenskega na srbski jezik in vse srbske spise, ki o Slovencih govoré. Iz tega predgovora spoznamo, da so Srbi več slovenskega preveli, nego Slovenci iz srščine, ako izuzamemo seveda srbske narodne pesmi, ki so postale že davno lastnina našega naroda. Zlasti odkar je obveljalo pri nas načelo, da ni treba nič predstavljati in da imajo le izvirni spisi svojo vrednost, od tedaj se pri nas srbska literatura popolnoma zanemarlja. Ko bi vsak izobražen Slovenec znal vsaj dva, tri slovanska jezika, tedaj naj bi že obveljalo to načelo; ali dokler tega ne bo, morali bomo vedno zajemati iz bogatotekočih virov naših najsorodnejših književnostij. Zlasti za prosto ljudstvo in za otroke imajo Srbi toliko mičnih povestij in pesmi, da prav resno opominjamo naše ljudske učitelje in učiteljice, naj se nikari ne drže starih predsodkov, nego naj se lotijo prevajanja primernih spisov za naše ljudstvo in našo mladino.

Dočim v Srbiji beró prevode naših Jurčičev, Aškercev, Tavčarjev, Krsnikov itd. (Gavrilović sam prinaša nekaj prevodov iz Prešerna, Levstika, Stritarja, Gregorčiča, Aškra, Cimpermana, Iv. Jenka, Krilana, Gestrina in Funtka), pozna pri nas le malokdo poleg Vuka-Karadžića k večjemu še Zmaja-Jovanovića. Uzrok temu je res nekoliko drugačna pisava glede črk in fonetike; ali temu se vsakdo lahko v kratkem času privadi, samo ako ima nekoliko dobre volje. Čisto nobenega izgovora pa nimamo pri Sundečiču, ki piše črnogorsko narečje in čigar pesmi so večinoma v gajici natisnjene.

Znano je, da je preporeč dalmatinskih Srbov in Hrvatov sličen slovenskemu preporeču in da so Slovenci v marsičem posnemali Hrvate v banovini in Dalmaciji. L. 1863. n. pr. ustanovila se je „Matica dalmatinska“, a naslednjega leta „Matica slovenska“ in obedve sta izdajali iz početka „Narodne koledarje“. In naši pesniki iz dobe 1848. do 1860. so v marsičem posnemali hrvatsko-dalmatinske pesnike, mej drugimi Preradovića, Trnskega in Sundečiča. Lirika poslednjega teče kakor čisto, obilno in neusahljivo vrelo, zato je spodobno, da se tudi sedanji slovenski rod nekoliko bolje upozna s tem pesnikom.

Jovo Sundečič se je rodil 6. julija 1825 v vasici Golinjevo blizu Livna (Hlijevna). Ker se je njegov oče bal za sinovo glavo (Turki so tedaj sekli kristijane kar brez razločka,) prenesel je fantiča k

ženskim sorodnicam v Imotski. Tam je preživel svojo mladost, učil se marljivo čitati in pisati, ter v desetem letu se zaljubil v devetletno Angjo, katero imenuje v svojih pesmih „Milica“ (I. ljubav).*) Da bi se bolje izobrazil, dajo ga l. 1842. v arhangeljski samostan na reki Krki (blizu Skradina) in jeseni l. 1843. v zadersko pravoslavno semenišče. Tu je preživel pet let, ali koj prvo leto zaljubil se je v Zadarko Elizabeto (Jelisavo) Nikić, katero imenuje v pesmih „Milje“ (II. ljubav). Čeravno so se protivili roditelji z obeh strani (Jovin oče je hotel, naj postane sin kaludjer), vendar sta se poročila oktobra meseca 1848. Sundečič je postal kmalu potem diakon in pop.

Že v semenišču pisal je marljivo za „Zoro dalmatinsko“. Politično gibanje l. 1848. probudilo je tudi Sundečiča in še bolj nego ljubezen, prevzela ga je narodnost, tako da je čez 47 let služil temu idejalu, „a kako je služil, zna mu Bog i znaju ljudi“. Od one dobe pa do l. 1874. ni nijedne ljubavne pesmi zložil. Kot mladega kaplana poslali so ga koncem avgusta 1848. v tužno Istro, v vas Peroje blizu Vodnjana, kjer živi okoli 200 pravoslavnih Bokeljev in Črnogorcev. L. 1858. naselila jih je namreč tam beneška vlada (bilo jih je tedaj le sedem družin), da bi jej ne nagajali v Boki.

*) Ljudi, ki se v nežni mladosti zaljubijo, smatrajo za ženijalne.

(Dalje prih.)

Morda imajo Poljaki in tudi gospod ministerski predsednik kot Poljak v tem oziru nemštvu ugodnejše nazore; lahko njim; pri uradih je notranji in zunanji uradni jezik poljščina, v šolah, začeni od vseučilišč pa do zadnjih vaških šol ima poljščina neprerečeno veljavo. V takih razmerah se ni čuditi, če se v gališkem deželnem zboru zahteva večje gojenje nemškega jezika.

Če pa je kdo, kakor mi, vsak dan v nevarnosti, prihajajoči od nemškega jezika in od nemških sosedov, potem nam morate že dovoliti, da ostanemo v tem oziru nepristopni.

Dajte našemu jeziku pravice, ki so utemeljene in primerne njega razvoju, in prepričan sem, da bomo milejše o stvari sodili.

Na vsak način pa se bomo držali člena XIX in zahtevali enakopravnost narodov in ko bi prej ali slej prišlo do uredbe jezikovnega vprašanja v velikem štilu, ko bi prej ali slej prišlo do tega, da bi se reklo, naj se iz praktičnih, državnih ali uradnih ozirov kakemu jeziku prizna kaka večja veljava, tako bomo mi tisti, ki bomo kaj koncedirali, mi, ki smo zdaj vam enakopravni, in če bomo mi koncedirali, gotovo ne bomo dali nikdar več, nego je neobhodno potrebno.

Ako pregledam še nekatere programe točke, moram izjaviti, da nam je program ugajal in da se pridružujem tistemu, kar je zlasti moj neposredni predgovornik rekel o vladni izjavi, da se bodo varovala verska čutila, da se bo pri vzgoji otrok ozirjal na versko naravno čutilo. Zadovoljilo nas je tudi, da je vlada obljubila, v gospodarskih stvareh se jednako ozirati na sever kakor na jug. To oziranje je povsem pravično in prišlo je le zagadelj v program, ker stoji vladi na čelu Poljak; sicer bi se moglo misliti, da se gospodarski poboljški zahtevajo samo za severovzhod. Popolnoma sem zadovoljen, da se je izrecno povdarjalo, da se bo ozirjal tudi na jug. Ta dvorana odmeva pritožb o zanemarjenju juga. Dalmacija na kopnem niti nima zveze z državo, Istra in Primorska je zanemarjena, na Kranjskem je rešiti jako važna gospodarska vprašanja, o katerih se tu vsako leto govori, katerih pa brez državne pomoči ni rešiti.

Končno naj še izrečem nekaj besed o delavskem programu oziroma o jedri njegovi točki.

Mi smo odkritosrčni prijatelji reforme civilno-pravdnega reda, sodelujemo pri njej z veseljem in želimo, da bi se čim prej dognala in uveljavila; jeno pa vzbuja v nas strah in skrbno moramo paziti na to, ker skušnja nas je izučila, da se v reformi civilno-pravdnega reda oziroma v predlogah, ki so že postale zakon, z nobeno besedo ne omeni jezik, v katerem se bo pred sodiščem obravnavalo. Paziti moramo, ker sedaj veljavni nad sto let stari zakon v tem oziru kaj določa in je čudno, da sedaj, po več nego sto letih, naj zakon ničesar ne določa. Paziti moramo, ker smo sicer v nevarnosti da izgubimo vse to, kar smo s tolikim trudom v tem oziru do danes si priborili.

Pri kraji sem. Vlada se nam je — jasno ni tega povedala, ali najbrž misli tako — ponudila za voditeljico. Če vse to izpolni, kar je v svojem programu obljubila, odkritosrčno in brez zadržka, in če svojemu programu ne daje drugega zmisa nego ga mi iz njega izjavamo, potem ne bomo ugovarjali nje vodstvu.

Vsekako pa moramo prej videti dejanja, moramo videti, kako bo vlada ta nam neugodni program izvrševala in bomo po tem uravnali svoje postopanje. Upamo, da nas ne čaka zopetno razočaranje. (Odobranje.)

V Ljubljani, 28. oktobra.

Porazi pri občinskih volitvah na Češkem. V šestih občinah na Češkem so Čehi zadnji čas izgubili večino v občinskih zastopih. Staročehi izražajo vso odgovornost za te poraze na Mladočehe. Kaj je povod porazom, ne vemo; a v nekaterih krajih so se najbrž Staročehi zavezali proti Mladočehom z Nemci, da tako dokažejo neuspehe mladočeške politike. Vsakdo iz Staročehov voli rajši Nemce nego Mladočehe. Da je tu vmes staročeska intriga, je vidno iz tega, da staročeska glasila s takim veseljem stvar pripovedujejo in izkoriščajo proti Mladočehom. Motijo se pa Staročehi gotovo, ako mislijo, na ta način priti do večje veljave. Staročeska stranka je popolnoma dogospodarila in nobena stvar je ne reši več. Spoznati pa nečejo, da je zanje prešel čas in še vedno intrigujejo proti pravim zastopnikom češkega naroda. V nekaterih občinah so pač

nekaj dlje časa Staročehi obdržali vodstvo, nego v političnih zastopih, in se še le sedaj izrivajo, za to pa na vso moč delujejo na to, da morejo pokazati kak mladočeški neuspeh.

Kazenski zakon je že pokopan. Sedanji pravosodni minister grof Gleispach se je, kakor poročajo časopisi, odločno izjavil, da reakcionarnega načrta grofa Schönborna on noče zagovarjati v zbornici. To je izvedel tudi bivši pravosodni minister grof Schönborn in obiskal novega pravosodnega ministra v zbornici poslancev. Dolgo sta se pogovarjala in grof Schönborn je prigovarjal novega ministra, da naj se ne pokoplje njegov zakonski načrt. Kakor se pa sliši, ni dosti opravil. Za sedanjo zakonodavno dobo je s tem zopet vsa stvar odložena, kajti toliko časa ni več, da bi se mogel postaviti nov načrt in rešiti v obeh zbornicah državnega zbora. Prav verjetno pa ni, da bi sedanja vlada se sploh tako dolgo držala, da bi mogla to zadevo rešiti. Več strank tako nasprotuje vsaki reformi kazenskega zakona v bolj liberalnem zmislu. Celo stranke, ki se zmatrajo za svobodomiselnne, se ne morejo prav sprijazniti z nobeno naprednejšo zakonodajo. Stvar je pa jako obširna, in se da zatorej jako zavlačevati tudi od strank, ki so v manjšini.

Volitev dunajskega župana. Po liberalnih časopisih se sedaj zatrjuje, da protisemitje sami ne bodo dra. Luegerja volili za župana, temveč dra. Kupko. Lueger bo prvi podžupan. Tega pa protisemitje ne store zaradi tega, da bi se bali, da dr. Lueger ne bi dobil cesarskega potrjenja, temveč iz taktičnih ozirov. Ko bi bil dr. Lueger župan, bi se ne mogel udeleževati agitacij za deželnozborske volitve, tako se jih bode pa lahko. Dr. Kupka bode pa le nekaj časa župan, potem bode pa županstvo odložil in volili bodo dra. Luegerja. Nam se to ne zdi verjetno, temveč to vse so le skombinirali liberalni časnikarji. Protisemitski časopisi tudi še vedno pišejo, da bode jedino dr. Lueger župan dunajski in da tudi ni dvojbe, da dobi cesarjevo potrjenje. Vse, kar so pisali liberalni listi o tem, da ogerska vlada upliva, da ne bi dr. Lueger bil župan dunajski, je baje izmišljeno. Sicer pa ni prav gotovo, da bi se odločni dr. Badeni dal voditi od barona Banffyja, o katerem je znano, da ni poseben veleum.

Kriza v stranki prava. Hrvatska stranka prava se nahaja v nevarni krizi. V izvršilnem odboru se je mej člani pojavilo nepremostno nasprotstvo, baje radi tega, ker je posl. Folnegović v zadnji seji obč. sveta zagrebškega obsodil protimadžarske demonstracije vseučilišnikov. Sicer pa so Folnegovićevi pristaši bili že dolgo časa nasprotniki posl. dra. Franka. Vodja stranke prava dr. Ante Starčević, in poslanca dr. Frank in dr. Mile Starčević so izstopili iz kluba stranke prava in presnovali strankino glasilo „Hrvatsko“ v svojem zmislu.

Zagrebški dogodki v ogerski zbornici poslancev. Na interpelacijo zastran dogodkov v Zagrebu je v petek v zbornici poslancev odgovoril minister Banffy, da vlada prevzame odgovornost za vse, kar se je zgodilo. Da se je ogerska zastava sežgala, tega ne more on opravičevati. Kakšna restitucija pa tukaj ni mogoča, ker se zastava ni od nikoder snela. Jedino zadoščenje, katero je mogoče, je, da se strogo uporabi kazenski zakon. Ministerski predsednik je hvalil taktično postopanje grofa Khuena-Hédervarya in izjavil, da so daljša pojasnila odveč. Naglašal je pa ogerski ministerski predsednik, da je on svetoval, da vladar pojde na Hrvatsko in da so ogerski ministri šli v Zagreb zaradi tega, da pokažejo, da ima ogerska vlada tudi nekaj oblasti na Hrvatskem. Iz povedanega je vidno, da so Madjari bili uprizorili nekako provokacijo, na katero so dijaki dali primerni odgovor.

Vzhodnja Azija. Mej Rusijo in Kitajem se je sklenila pogodba, v kateri Kitaj priznava Rusiji pravico do Port Arthura in daje koncesijo za grajenje nekaterih železnic. Proti tej pogodbi bodo baje protestovali Japan, Anglija in Nemčija. Nekateri časopisi hočejo celo vedeti, da se tem državam pridruži tudi Francija, kar se pa nam ne zdi povse verjetno. Vzhodnoazijske zadeve utegnejo delati še diplomatom ravno take preglavice, kakor turške. Dvojno orijentsko vprašanje je na dnevnem redu.

Vstaja v Arabiji. V Turčiji na vseh konceh vre. V Hedžasu v Arabiji so se jeli Vahabiti puntati sultanovi vladi. Turki so že poslali več vojakov v Arabijo. V kratkem pa utegne Turkom primanjkovati vojakov, ker jih bode treba na vseh straneh,

Seveda pravo gibanje se začne v Evropi še le spomladi.

Volilno gibanje.

Včeraj popoldne je v „Narodnem domu“ bil zbor ljubljanskih zaupnih mož narodne stranke, ki se je razgovarjal o deželnozborskih kandidatih za mesto Ljubljano. Zlasti sta bila zastopana trgovski in obrtni stan, le-ta skoro po vseh načelnikih obrtnih združenj. Jednoglavno se je ponudila kandidatura dosedanjima poslancema gg. županu Grasselliju in ravnatelju J. Hribarju, katera sta jo, navzoča, tudi vzprejela.

Na shodu v Postojini predvčerajšnjim se je sešlo veliko zaupnih mož iz vseh krajev postojinskega in logaškega okraja, ki so jednoglavno sklenili, priporočiti izvrševalnemu odboru narodne stranke kot kandidate v deželni zbor: g. Jos. Lenarčiča, dosedanjega poslanca, za skupino mest Lož-Postojina-Vrhnika; gg. Fr. Arkota, dosedanjega poslanca, in pa g. Josipa Deklevo, veleposestnika v Postojini, za kmetske občine logaškega in postojinskega okraja.

Shod, ki ga je sklical na včeraj popoldne g. Janko Kersnik v Domžale, napolnil je celo prostorno dvorano Jermanove krčme z zavednimi volilci brdškega in kamniškega okraja. Tega vseskozi zanimivega zborovanja sta se udeležila iz Ljubljane g. ces. svetnik Murnik in dr. Majaron, ki sta posegla z govori v razpravo, kakor sta storila tudi domžalski župnik gosp. Strupi in kamniški kapelan g. Kalan, ki sta bila privedla sabo pešico nevolincev. Ta dva sta z znanimi natolcevanji in izživajočim govorjenjem poslušalstvo tirala v krah, a tudi v razsrjenost, tako, da bi bila šla kmalu po rokah venkaj. Vender izgrede ni bilo, ali slišala sta od naših govornikov take, da jih bosta pomnila. Odišla sta pred glasovanjem o kandidaturi g. Kersnika, katera je bila vzprejeta z nepopisnim navdušenjem. O vsem se nam bode poročalo obširneje ter tudi podala glavna vsebina g. Kersnikovega poročila, ki je bilo jako zanimivo. Omenjamo naj le še, kar je povedal g. Strupi, da proti gosp. Kersniku kandidira klerikalna stranka moravškega dekana, g. Kajdiža.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 28. oktobra.

Dr. Jožef Muršec.

V petek je umrl v Gradci zaslužni slovenski rodoljub in književnik, vpokojeni šolski nadzornik dr. Jožef Muršec. Pokojnik se je rodil l. 1807. pri Sv. Bolfanku, postal l. 1830. duhovnik, napravil doktorat iz modroslovja, bil učitelj veronauka in slovenščine na graški realki in pozneje šolski nadzornik na Hrvatskem. Leta 1870. je stopil v pokoj ter od tedaj živel v Gradci. Muršec je v svojih mladih letih mnogo deloval na književnem polju. Ilirska ideja je razvnela tudi njega. Zložil je več pesni, spisal l. 1847. kratko slovensko slovnico, sodeloval pri Markovem in Janežičevem slovarju, pisal za razne slovenske liste in obelodanil več knjig bogoslovne vsebine. Bil je iskren prijatelj Stanka Vraza in dra. Štefana Kočevarja, sploh pa vnet narodnjak. Bodi mu časten spomin!

— (Občni zbor „Radogojca“) bode 16. dne novembra t. l. ob 6. uri zvečer v „Narodnem domu“. Kakor znano, bil je občni zbor, ki se bil imel vršiti dne 30. avgusta, nesklepčen, ker ni prišlo po pravilih predpisano število članov. Opozarjamo torej vse slovenske rodoljube, ki se zanimajo za to pravažno društvo v naši narodni organizaciji, da se na novo razpisanega občnega zbora gotovo udeležijo.

— (Repertoar slovenskega gledališča.) Po sijajnem uspehu sobotne predstave operete „Mam' zell Nitouche“ je pač pričakovati, da bo tudi jutrišnja repriza tako dobro obiskana kakor sobotna predstava. Zanimanje je veliko in priporočamo vsem tistim, ki žele priti k tej predstavi, naj se podvzajo za vstopnice. Prihodnja predstava bo na dan vseh svetih, v petek dne 1. novembra in se bo predstavljala igra „Mlinar in njegova hči.“ Ta igra se igra že veliko let na našem odru, a je še vsako leto napolnila gledališče. Igra je prava ljudska igra; da ima zdravo jedro in da je sploh dobra, svedoči to, da se bo letos igrala zopet — po mnogih letih — na dunajskem dvornem gledališču, na vseh drugih dunajskih gledališčih se pa itak vsako leto igra. Gospode posestnike lož, kateri morda ne mislijo priti k tej predstavi, prosim „Dramatično društvo“ uljudno, naj dajo svoje lože za ta večer društvu na razpolaganje.

— (Slovensko gledališče.) Na slovenskem odru še ni bilo tako dovršene, tako vzgledne operetne predstave, kakor je bila sobotna; z veseljem in s ponosom povdarjamo, da je bila to predstava, kakršne se vidijo samo v prvih gledališčih v največjih mestih. Ulogo „Mam'zelle Nitouche“ je igrala naša rojakinja, gospč. Polakova. Kakor znano, je ona že v lanskem sezoni igrala to ulogo pri nas, in sicer tako dobro, da je dobila koj angažement na Dunaju. Že tedaj so nepristranski tujci, na katerih sodbo gotovo ne upliva ljubezen do slovenskega gledališča, soglasno priznavali, da je gospč. Polakova igrala to ulogo prav tako dobro, kakor najboljša dunajska soubretta. Letos pa smelo rečemo, da je pri vseh dunajskih gledališčih ni soubrette, ki bi se v tej ulogi mogla primerjati gospč. Polakovi. Kdor je videl gospč. Polakovo v tej ulogi lani in zopet v soboto, se ne more prečuditi nje čudovitemu, velikanškemu napredku. Nje zvonki, tako simpatični glas je postal obsežnejši in krepkejši, gledališka praksa pa ga je tako izsolala in v vseh legah tako uglasila, kakor da je bila gospč. Polakova vsaj nekaj let na kakem konservatoriju. A za soubreto ni dovolj, da ima samo lep glas, pri njej je tudi način prednašanja pevskih točk in sploh ves način igranja odločilnega pomena. Tudi v tem oziru je gospč. Polakova vsaj v ulogi Nitouche uprav nedosežna in tekmuje lahko z vsako drugo umetnico. Narava jo je obdarila z vsemi, za take uloge potrebnimi svojstvi, s svojo izredno nadarjenostjo in nenavadno marljivostjo pa si je pridobila vse drugo, kar je igralki potrebno. Nje naravno, neprisiljeno in situaciji vedno primerno igranje, nje živi temperament, nje dekliska razposajenost, vse to je občinstvo očaralo in kar strmelo je, videvši, s koliko raznovrstnimi gestami, s kako fino premišljeno mimiko zna gospč. Polakova podpreti vsako besedo in vsako kitico. Ne-popisno burno ploskanje je dično umetnico pač prepričalo, kako izredno zadovoljno je bilo občinstvo. Veselje, s katerim je igrala gospč. Polakova, je prešinilo tudi vse drugo osobe in je sploh bila vsa predstava tako animirana, kakor malokatera pri nas. Poleg gospč. Polakove so se tudi odlikovale vse druge igralkice in igralci, gč. Slavčeva in gospa Danilova, gg. Ineman, Verovšek in Vučičević in še posebno g. Podgrajski, ki je pel in igral tako dobro, če ne še boljši nego lanski predstavljalec njegove uloge. Vsem tem priznavamo drage volje, da je bil vsak va svojem mestu, da je vsak storil kar mu je bilo mogoče, da so vsi bili vzgledni in pošteno pripomogli k sijajnemu, impozantnemu uspehu sobotne predstave. Milemu gostu gospč. Polakovi se je izročil krasen šopek z lepima trakoma, — kaj so cvetke že tako redke v Ljubljani? — a iskrene ovacije, katere so se jej prirejale po vsakem dejanju so jej pokazale, da si je pridobila najsrčnejše simpatije občinstva, katero trdno upa, da je pri jutrišnji repizi „Mam'zelle Nitouche“ ne bo zadnjikrat videlo. Gledališče je bilo popolnomo razprodano.

— (Premeščanje.) Ravnatelj kaznilnice na Gradu gosp. Karol Parasković je premeščen v Wiesnicz.

— (Ljubljansko barje pod vodo.) Grozen je danes z grada pogled na ljubljansko barje. Kakor daleč sega oko, nič kot voda, iz katere je vidno le še drevje in podstrešja posameznih hiš; o cesti, ki vodi proti Igu, ni več sledu, in od botaničnega vrta naprej je komunikacija po cesti popolnem nemogoča. Ljubljanska dosega je danes dopoldne pri Št. Jakobskem mostu 3-10 metre nad ničlo — visokost, katere od 19. marca 1888, od znane velike povodnji, ni več dosegla. Ubogi barjani so seveda v veliki stiski. Stanovanja so popolnem pod vodo in le v podstrešjih najdejo prebivalci še zavetje. Živina, kjer je ni bilo mogoče spraviti na pade in druge višje ležeče prostore, stoji do trebuha v vodi ter je nevarnost, da zboli ali pa utone. Da je povodenj že mnogo škode napravila, pač ni treba omenjati. Voda odnesla je mnogo šote, drv, pohištva in živil, a ono, kar je ostalo, bode najbrže pokvarjeno in poškodovano. Vsled neprestanega deževja počela je voda zlasti včeraj naglo naraščati in danes ob 3. uri zjutraj prišli so barjani prositi pomoči na magistrat. Magistrat poslal je razpoložive čolne na kraj nesreče ter ukrenil, da se stori, kar mogoče, da se odvrne še večja nesreča. Žal, da tudi še danes neprestano dežuje in se je torej bati, da voda še ni dosegla vrhunca.

— (Častilci slovenske muze v — vodi.) K sobotni predstavi prišli so tudi nekateri častilci

dramatične muze z Dolenjskega, mej njimi iz Ribnice gospa poslanca Višnikarja in g. notar Gruntar z gospro soprogo. Zabavali so se izvrstno in navdušeni zapustili včeraj popoldne belo Ljubljano. A v Ribnico niso prišli. Sojeno jim je, da morajo delati pokoro, hudo pokoro. Ko jih je dolenjske železnice vlak pripeljal v Dobropolje, jih je minila vsa veselost in videč, da je proga preplavljena in da vlak ne more naprej, jeli so obupno tarnati: „o joj, za to se imamo tebi zahvaliti, Mam'zelle Nitouche. Ti si nas zvabila iz idilične Ribnice in sedaj ne moremo nazaj“. A vse tarnanje ni nič pomagalo. Ker je voda čedalje bolj naraščala, se je moral ves železniški obrat ustaviti in so se častilci slovenske muze morali vrniti v Grosuplje in tam prenočiti. Jedina tolažba jim je bil spomin na sobotno predstavo, jedino zadoščenje, da so Dobropolje prekrstili v Zlopolje.

— (Preselitev uradov.) Pisarne c. kr. deželne komisije za agrarske operacije (oddelek VI. deželne vlade, referent deželne vlade svetnik gosp. Schaschel), kakor tudi pisarne vseh treh krajnih komisarijev (okrajni glavar grof Margheri za Gorenjsko, dež. vlade tajnik g. Orešek za Notranjsko in sodni pristav g. dr. Volčič za Dolenjsko) z njim pridejanimi zemljemerskimi oddelki nahajajo se od današnjega dne v II. nadstropji kazinskega poslopja.

— (Povodnji.) Na železniški progi mej Krenicami in Litijo je bil nocoj ustavljen železniški obrat, mej Celjem in Št. Jurjem je še vedno ustavljen, ker je postaja Štore pod vodo.

— (Posledica potresa — ka-li?) Iz Pirnič pod Šmarno goro se nam poroča, da se je včeraj (v nedeljo) na njivi tamošnjega posestnika Ivana Šeška vgreznil čez 3 m obsežajoči kos zemlje in je nastala 4 metre globoka jama. Ljudje govore, da se je to zgodilo vsled potresa.

— (Prečudna manipulacija goriške pošte) Iz Kroke se nam piše: Tukajšnji trgovec g. Anton Rozman je pisal 21. oktobra Josipu Medveščeku v Gorici po nekaj vina. V Gorici niso našli Jos. Medveščeka ter so potem pismo na pošti odprli, seveda prebrali in potem zapisali na zavitek pisma po laško, „da se je zato odprlo, da se je videlo, kdo je pisal Medveščeku“. V Gorici na pošti bi bili to lahko videli na zadnji strani pismovega zavitka, kjer je jasno natisnjen pečat trgovca gosp. Rozmana iz Kroke in tudi iz tukajšnje pošte pečata bi bili razvideli, kje je bilo tisto pismo oddano, od kod je prišlo. A vse to ni zadostovalo, pismo so odprli, da so videli, kdo je pismo pisal in potem so pismo s papirnim poštnim pečatom zaprli. Očitno je, da si je goriška pošta nekaj dovolila, kar je povsem nedopustno. Pri tej priliki naj omenim, da ima pošta v Kropi samonemški pečat: „Kropp“.

— (Marmornata spominska plošča), ki sta gg. župnik Aljaž in kaplan Matjan, kateri se je rodil v isti hiši in v isti sobi, kakor naš Vodnik, dala vzidati v skalo pod vrhom Triglava, ima ta-lan napis (verz) so Vodnikovij: „V spomin Valentinu Vodniku, ki je bil na Triglavu dne 20. avgusta 1795. leta. Sklad na skladu se vzdiguje — Golih vrhov kamen zid; — Večni mojster ukazuje: — Prid' zidar se lés učit! — Ob stoletnici postavila Aljaž in Matjan.“ — Ta napis in napis na Aljaževem stolpu sta sedaj jedina slovenska napisa na Triglavu.

— C. kr. generalno ravnateljstvo avstrijskih državnih železnic. K izdajanju generalnega tovarnega tarifa c. kr. avstrijskih državnih železnic stopi v veljavo in se upelje dné 1. novembra 1895 dodatek X.

— (Pojasnilo.) Pred kratkim smo javili, da je poštni uradnik Rudolf Puppis pobegnil z Nabrežine. Ker se govori, da je bil to g. Fran Puppis, sin c. kr. poštarja in trgovca v Košani, ki je pred Rudolfom Puppisom služboval kot c. kr. poštni odpravitelj na Nabrežini, konstatujemo, da pobegli Rudolf Puppis, doma iz Dutovelj v sežanskem okraju ni identičen z g. Fran Puppisom.

— (Deželni šolski svet goriški) je imel v soboto izredno sejo, v kateri je bila slovenska šola v Gorici jedina točka dnevnega reda. Kaj je bilo sklenjeno, ne vemo natančno. Čuje se pa, da je deželni šolski svet slabo varoval svoj ugled, kajti zopet in zopet je dal mestnim upornem priliko, da se odlašja izvršitev pravoveljavnega ukaza. Jasno je vsakomur, kdor ni slep, da mestni zastop noče ničesa storiti, čemu torej toliko prizanašanja?!

— (Italijanščina v cerkvi) V tržški dijecezi se čedalje jasneje kaže protislovenski duh, kateri je prešinil odločujoče gospode. Slovenščina se goni iz cerkve, usiljuje se pa laščina. V slovenskem škednju so se uvedle zdaj laške propovedi, kakršnih ni doslej nikdar bilo. Dne 21. oktobra je bila prva laška propoved, kateri je prisostvovalo 400 Slovencev in štiri laške ženske!!

— (Povodenj v Zagrebu.) Minuli petek po noči je bil v Zagrebu silen naliiv mej gromom in bliskom. Potok Medveščak je stopil iz struge in preplaval nižje ležeče dele mesta. Voda je v mnogih hišah prodrla v kleti, ter naredila veliko škodo.

* (Umrl je) v Olomucu v 59 letu v svojo dobo, tudi v ljubljanskih narodnih krogih znani glavni nadzornik banke „Slavije“ g. J. L. Černy. Pokojni je kot zastopnik banke „Slavije“ služboval več let v Ljubljani, od kjer se je preselil v Prago, pozneje pa v Olomuc. Bil je vrl rodoljub. Bodi mu blag spomin!

* (Za kronanje ruskega carja) v Moskvi je naročenih že 15 000 veder medice, s katero se bode po starem ruskem običaju pogostil narod. To bo veselja!

* (Novi bliskovni vlaki.) Železniška konferenca v Bruslju je sklenila vpeljati udobni bliskovni vlak iz Ostenda čez Dunaj v Trst, ki bode imel direktno zvezo z brzim Lloydovim parobrom v Aleksandrijo. Na ta način naj bi ta črta zopet oživila. Vlak bode vozil vsak teden in sicer počenši od 2. decembra t. l. — Mejnarodno društvo za spalne vagonne je sklenilo upeljati nov udobni vlak mej Dunajem in Nico, ki bode potreboval samo 29 ur (do sedaj 36), ne da bi bilo treba kje prestopati. Carinarska revizija se bode vršila v vagonih in potovalci se bodo vozili kakor bi sedeli v kakšnem mobilnem vagonu. Vlak, ki bode imel le prvi razred, odpelje se prvič z Dunaja v ponedeljek 4. novembra, a iz Nice nazaj v sredo 6. novembra t. l.

Književnost.

— Pisma o književnosti u Slovenaca, napisao prof. Andra Gavrilović. U Beogradu 1895. V teh književnih pismih, katera je pregledal dr. V. Oblak, ni opisan samo književni, nego ves dušni in politični razvoj Slovencev od XVI. stoletja pa do današnjega dne. Iz teh pisem se jasno spozna, kako je književnost v tesni zvezi z napredovanjem ali nazadovanjem v političnem življenju. Zato nahajamo mnogo naših književnikov mej prvimi borilci za narodne pravice. O vrednosti slovenske književnosti se izraža gospod profesor jako pohvalno: „Slovenačka knjiga danas mnogo jače utiče i može uticati na slovenački narod, no hrvatska na svoje sunarodnike“. „Podizanju veličanstvene zgrade — ljudske kulture — i maleni je narod slovenački prideo jedan kamačak i time iskupio sebi pravo na život i uvažanje“. — „Slovenci se uzdaju u vladu duha, prosvete; njihov je vodja književnost njihova. Hoće li ona moći sačuvati narodu stare vrline i steći duhu njegovom nove slobode? ... Pregaccu Bog pomaže!“ — Ko bi le hoteli Slovenci te besede k srcu vzeti si in svojo književnost še bolj negovati!

— Dio ne scampi dai Segnani. Racconto storico di Augusto Senoa, tradusse dal croato Ivan Kušar. Str. 255. Cena 1 krono. V zalogi tržaškega tednika „Il Pensiero Slavo“ je izšel ta vzgledni prevod znane lepe Senoine povesti, kateri prevod priporočamo vsem italijanščine zmožnim čestilcem odličnega hrvatskega romanopisca.

Brzjavke.

Dunaj 28. oktobra. Danes se je nadaljevala debata o vladnem programu. Po Kaizlu in Kronawettru je govoril Badeni. Svojo prvotno izjavo, da bode vodil parlament, je nekoliko ublažil, potem pa rekel glede narodnostnega vprašanja doslovno to-le: Vladi, ki je svoje namene glede narodnostnega vprašanja popolno jasno v zmislu osnovnih zakonov izrazila, in proglasila pravičnost za svojo devizo, se nikakor ne more očitati, da hoče kak narod zapostavljati ali prezirati ravnopravnost. Te besede so obudile odobravanje na desni strani, mej levičarji in nacionalci pa velik nemir.

Dunaj 28. oktobra. Nemškoliberalna shoda v Pragi in v Brnu sta se izrekla jako rezervirano o novi vladi in povdarjalo, da bi bilo želeti sprave s Čehi.

Praga 28. oktobra. Rieger je na dan 3. novembra sklical shod staročeške stranke.

Dunaj 28. oktobra. Po ministerskem predsedniku so govorili še Fournier, Engel, Romančuk in Hauck, drugi govorniki mej njimi Menger so se odpovedali besedi. Levica, jako nezadovoljna z vladno izjavo, se je sklicala na konferenco.

Prošnja.

(Dijaška kuhinja v Kranji.)

V letošnjem šolskem letu se je oglasilo in na podlagi spričeval o ubožnosti in o dobrem napredovanju vzprejelo toliko gimnazijskih učencev v „dijaško kuhinjo“ v Kranji, da znaša mesečna potreščina okrog 140 gld. vrhu tega, da dobiva mnogo dijakov še hrano po hišah. Kranjski meščani in tudi drugi blagodušni prijatelji mladine podpirajo sicer z izredno požrtvovalnostjo ta závod, toda s temi denarnimi prispevki pokriti so stroški za hrano v „dijaški kuhinji“ še le na polovico. Drugo pa je treba pridobiti. Zato je odbor, kateri goji željo, da bi zamogel vzdržati polno število ubožnih in pod-

pore vrednih učencev v „dijaški kuhinji“, razposlal vsem preč. župnijam in sl. županijskim sodnim okrajem Gorenjske okrožnice, proseč jih podpore za nadarjene, a ubožne dijake, in se obrača s tem še do vseh milosrdnih prijateljev mladine z uljudno prošnjo, da bi blagovolili vposlati v ta namen kake prispevke pod naslovom: „dijaška kuhinja v Kranji“.

V Kranji, meseca oktobra 1895.

Odbor „dijaške kuhinje v Kranji“.

Štev. 11. Deželno gledališče v Ljubljani. Dr. pr. 671.

V torek dné 29. oktobra 1895.

Kot gost nastopi gospica
Irma Polakova.

Mam' zelle Nitouche.

Opereta v treh dejanjih. Spisala H. Meilhac in A. Millaud. Godbo zložil Hervé. Dirigent g. kapelnik H. Benišek. Režiser g. R. Ineman.

Blagajna se odpre ob 7. uri. — Začetek točno ob 8. uri. Konec ob 10. uri zvečer.

Vstopnina:

Parter: Sedeži I. do III. vrste 80 kr., IV. do VIII. vrste 70 kr., IX. do XI. vrste 60 kr. Stojšča 50 kr. Dijaške in vojaške vstopnice 30 kr. Vstopnina v lože 50 kr. **Balkon:** Sedeži I. vrste 60 kr., II. vrste 50 kr., III. vrste 50 kr. **Galerija:** Sedeži I. vrste 40 kr., II. do V. vrste 30 kr. Stojšča 20 kr.

Sedeži in lože se dobivajo v stari čitalnični trafiki v Šelenburgovih ulicah in na večer predstave pri blagajnici.

Pri predstavi svira orkester slav. c. in kr. pešpolka št. 27.

Prihodnja predstava bo v petek dné 1. novembra t. l.

Loterijske srečke 26. oktobra.

V Trstu: 81, 7, 69, 24, 32.
V Lincu: 20, 61, 85, 78, 15.

Umrli so v Ljubljani:

25. oktobra: Anton Velkovič, delavec sin, 4 mesece, Opekarska cesta št. 55.

V hiralnici:

26. oktobra: Jožefa Košir, gostija, 74 let.

V otroški bolnici:

25. oktobra: Albert Škof, delavec sin, 4 mesece.

Tujci.

27. oktobra.

Pri **Stionu**: Vabitsch, Pietschmano, Tezner, Steindler, Henkel, Saller, Miksche z Dunaja; — Mohorčič, Ružička iz Postojne; — Emeš iz Pulja; — Lenck iz Stuttgarta.

Pri **Mallet**: Leskoscog, Gara, Altscher, Smidt, Kurtz, Halle, Fischer, Stransky, Spitz, Klein z Dunaja; — Domla-diš iz Hirske Bistrice.

Pri **Lloyd**: Grasser z Dunaja.

Pri **avstrijskem cesarju**: Keršič iz Idrije.

Meteorologično poročilo.

Oktobra	Čas opa-zovanja	Stanje baro-metra v mm.	Tempe-ratura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
26.	9. zvečer	726.7	7.6° C	sl. zah.	deževno	
27.	7. zjutraj	725.2	6.9° C	sr. ssvzhod	deževno	37.6
	2. popol.	723.7	7.0° C	sr. zah.	deževno	
	9. zvečer	727.4	6.8° C	sl. zah.	deževno	
28.	7. zjutraj	728.8	2.3° C	sl. zah.	oblačno	58.5
	2. popol.	731.5	4.1° C	sr. sever	deževno	

Srednja temperatura sobote in nedelje 7.5° in 6.9°, oziroma za 1.0° in 1.4° pod normalom.

Dunajska borza

dné 28. oktobra 1895.

Skupni državni dolg v notah	100	glđ.	15	kr.
Skupni državni dolg v srebru	100	"	60	"
Avstrijska zlata renta	120	"	60	"
Avstrijska krona renta 4%	100	"	85	"
Ogerska zlata renta 4%	121	"	05	"
Ogerska krona renta 4%	99	"	—	"
Avstro-ogerske bančne delnice	1051	"	—	"
Kreditne delnice	398	"	30	"
London vista	120	"	20	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	"	77 1/2	"
20 mark	11	"	75	"
20 frankov	9	"	53 1/2	"
Italijanski bankovci	45	"	15	"
C. kr. cekini	5	"	69	"

Dné 26. oktobra 1895.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 glđ.	149	glđ.	50	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 glđ.	197	"	50	"
Dunava reg. srečke 5% po 100 glđ.	180	"	—	"
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	120	"	50	"
Kreditne srečke po 100 glđ.	201	"	—	"
Ljubljanske srečke	23	"	—	"
Rudolfove srečke po 10 glđ.	23	"	—	"
Akcije anglo-avstr. banke po 200 glđ.	177	"	25	"
Tramway-društ. velj. 170 glđ. a. v.	583	"	—	"
Papirnat rubelj	1	"	30 1/2	"

Tužnim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno vest, da je naš preljubljeni soprog, oziroma oče in brat, gospod

Vencelj Payer

hišni posestnik, kavarar, mestni odbornik, ustanovnik in zaupni mož škofjeloškega gasilnega društva

danes ob 8. uri zvečer po dolgi in mučni bolezni, previden s svetimi zakramenti za umirajočce, v 54. letu svoje dobe mirno v Gospodu zaspal.

Truplo predragega rajnega preneslo se bode iz hiše žalosti v Škofji Loki na mestno pokopališče v torek 29. t. m. ob 4. uri popoldne k večnemu počitku.

Sv. maše zadušnice darovale se bodo v raznih cerkvah.

Pokojnika priporočamo v blag spomin.

V Škofji Loki, dné 27. oktobra 1895.

(1399)

Žalujoči ostali.

Najboljše
voščilo svetá!

Fernolendt
voščilo za čevlje.

Ces. kralj. privileg.

tovarna utem. l. 1832
na Dunaji

To voščilo brez galice (vitrijola) se lepo črno
sveti ter vzdržuje usnje trpežno.

— Povsod v zalogi. — (3-43)

Zaradi ponarejanj naj se pazi natanko na moje ime

St. Fernolendt.

Postni paketi, katerih vsebina (4 kilo voščila) je sor-tirana, pošiljajo se za poskušnjo poštnine prosto po 1 glđ. 80 kr. na vsako poštno postajo.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1895.

Nastopne omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, des. Selsthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Steyr, Lince, Budejovice, Pilsen, Marijine vane, Hebr. Karlove vane, Francove vane, Prago, Lipako, Dunaj via Amstetten.
Ob 6. uri 10 min. jutraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, des. Selsthal v Solnograd, Dunaj via Amstetten.

Ob 12. uri 55 min. popoldne mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.

Ob 12. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selsthal, Dunaj.

Ob 4. uri popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Ljubno, des. Selsthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Inomost, Bregenz, Gurta, Genova, Paris, Steyr, Lince, Gmunden, Ischl, Budejovice, Pilsen, Marijine vane, Hebr. Francovo vane, Karlove vane, Prago, Lipako, Dunaj via Amstetten.

Ob 7. uri 30 min. večer mešani vlak v Kočevje, Novo mesto.

Razn. tega ob nedeljah in praznikih ob 5. uri 30 min. popoldne osebni vlak v Lesce-Bled.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

Ob 5. uri 55 min. jutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipakove Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Hebr. Marijinih varov, Pilsen, Budejovice, Solnograda, Lince, Steyra, Gmunden, Ischl, Aussee, Ljubna, Celovec, Beljaka, Franzensfeste, Trbiša.

Ob 5. uri 19 min. jutraj mešani vlak s Kočevja, Novega mesta.

Ob 11. uri 30 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipakove Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Hebr. Marijinih varov, Pilsen, Budejovice, Solnograda, Lince, Steyra, Paris, Genova, Gurta, Bregenz, Inomost, Zell na Jeseru, Lend-Gastein, Ljubna, Celovec, Pontabel, Trbiša.

Ob 4. uri 30 min. popoldne mešani vlak s Kočevja, Novega mesta.

Ob 4. uri 45 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubna, Selsthal, Beljaka, Celovec, Franzensfeste, Pontabel, Trbiša.

Ob 9. uri 35 min. večer mešani vlak s Kočevja, Novega mesta.

Ob 9. uri 4 min. večer osebni vlak s Dunaja preko Amstetena in Ljubnega, Beljaka, Celovec, Pontabel, Trbiša.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

Ob 7. uri 35 min. jutraj v Kamnik.

Ob 8. uri 50 min. popoldne " " (poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Ob 10. uri 10 min. večer " " (poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.)

Ob 6. uri 55 min. jutraj s Kamnika.

Ob 11. uri 15 min. dopoldne " " (5—249)

Ob 6. uri 30 min. večer " " (poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Ob 9. uri 55 min. večer " " (poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Suh magacin

ali za to pripravno stanovanje pri tleh se išče za takoj ali vsaj od 1. januarja 1896.

— Več pove upravnistvo „Slov. Naroda“. (1391—2)

Za (1383—3)

mizarskega učenca

bi rad vstopil krepak deček pri mizarskem mojstru. Ponudbe pod naslovom: A. B., pošta Bled, Gorenjsko.

Hiša v Kranju

na glavnem trgu št. 131 (Dr. Burgerjeva) je na prodaj. — Pojasnila daje c. kr. notar V. Globočnik v Kranju. (1376—2)

Prostovoljna dražba

raznovrstne

sobne in kuhinjske oprave

proti gotovemu plačilu in takojšnji odpravi stvari bode

dne 28. oktobra dopoldne ob 9. uri
na Poljanski cesti št. 26.

Eventuelno se bode prodajalo tudi ob dveh popoldne. (1384—3)

Plznsko točilno (zimsko) pivo.

Usojamo se najuljudneje naznaniti, da se razpošiljanje našega

zimskega piva

začne dne 2. novembra t. l. in je toplo priporočamo gospodom odjemnikom.

V Plznu, dné 22. oktobra 1895.

(1382—2)

Meščanska pivovarna v Plznu

(ustanovljena leta 1842).

Glavna zaloga: F. Schediwy, Gradec, Annenstrasse 19.